

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Περί πανεπιστημιακού
Ασύλου

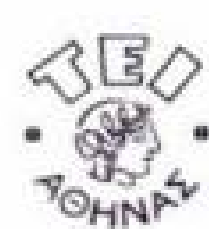
Επικούρειες επιδράσεις
στη σύγχρονη επιστήμη

Οδυσέας Ελύτης
100 χρόνια από τη γέννησή του

ΤΕΥΧΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ
2011

24

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά ΧΡΟΝΙΚά

Ιδιοκτησία	ΤΕΙ Αθήνας
Εκδότης	Δημήτριος Νίνος Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας
Διευθυντής	Αντώνιος Καρμάς
Συντακτική Επιτροπή	Δημήτριος Νίνος Μιχαήλ Μπρατάκος Ιωάννης Χάλαρης Απόστολος Παπαποστόλου Γεώργιος Γιαννακόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης	Ιφιγένεια Αναστασάκου Δώρα Φραγκούλη Δανάη Κονδύλη
Καλλιτεχνική	
Επιμέλεια έκδοσης	Έφη Παναγιωτίδη, efipanpan@yahoo.gr

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος	Δημήτριος Νίνος
Αντιπρόεδρος	Αντώνιος Καρμάς
Αντιπρόεδρος	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Χάλαρης
Διευθύντρια ΣΕΥΠ	Ζαμπία Βαρδάκη
Διευθυντής ΣΤΕΦ	Δήμος Τριάντης
Διευθυντής ΣΓΤΚΣ	Ζωή Γεωργιάδου
Διευθυντής ΣΔΟ	Γιώργος Γιαννακόπουλος
Διευθυντής ΣΤΕΤΡΟΔ	Γιώργος Αγγελούσης
Γενική Γραμματέας	Κωνσταντίνα Μασούρα
Γραμματέας Συμβουλίου	Αφροδίτη Λάσκαρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ

Πρόεδρος ΕΕ&Ε	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Αντιπρόεδρος ΤΕΙ-Α
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Τσάκης
Μέλη ΕΕ&Ε	Αθανάσιος Νασιόπουλος Γεώργιος Παναγιάρης Διονύσιος Κάβουρας Ευαγγελία Πρωτόππαπα Περικλής Λύτρας
Γραμματέας ΕΕ&Ε	Ιφιγένεια Αναστασάκου

1. ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΣΕΛ. 4

2. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

- Προεδρικά Διατάγματα για τα Επαγγελματικά Δικαιώματα των Τμημάτων των ΤΕΙ
ΣΕΛ. 7
- Απόφαση της ΟΣΕΠ - ΤΕΙ για τη μεταρρύθμιση στα ΑΕΙ
ΣΕΛ. 8
- Πρόταση του Συλλόγου ΕΠ του ΤΕΙ-Α για την αναμόρφωση των ΑΕΙ
ΣΕΛ. 12
- **Γ. Γιαννακόπουλος, Γ. Παναγιάρης**
Για μια σύγχρονη Ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση
ΣΕΛ. 16
- **Ν. Χιωτίνης**
Περί πανεπιστημιακού Ασύλου
ΣΕΛ. 20

3. ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ

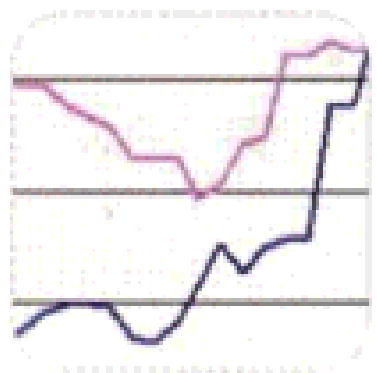
- **Α. Καμμάς**
Θωμάς Μπέκετ και Ερρίκος ο Β΄
Η σύγκρουση εκκλησίας και κράτους στη Μεσαιωνική Αγγλία
ΣΕΛ. 23

- **Ι. Μπουρής**
Η ψυχοδυναμική των εργασιακών σχέσεων: από την επιθετική ατομικότητα στη συλλογική έκφραση και τη συνύπαρξη
ΣΕΛ. 26

- **Σ. Γ. Φραγκόπουλους**
Επικούρειες επιδράσεις στη σύγχρονη επιστήμη
ΣΕΛ. 32

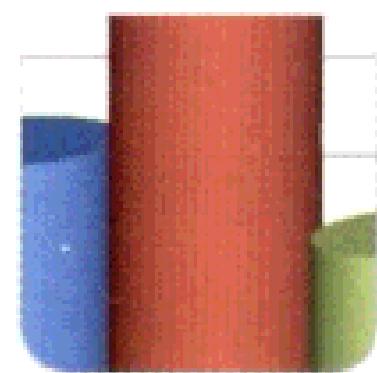

- **Κ. Φράγκος και Δ. Κιβώτου**
Αίτια και συνέπειες της ανισοκατανομής του εισοδήματος στην Ελλάδα: διαφθορά και ανείπωτος

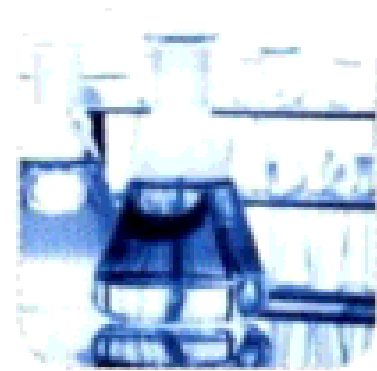
βαθμός φτώχειας των πολλών «ελλήνων αγιάννηδων»
ΣΕΛ. 36

- **Μ. Μελετζής**
Σύγχρονη τέχνη και φεμινισμός
Sanja Ivekovic
ΣΕΛ. 40

- **Η. Μπίλλας, Μ. Μέλλου και Γ. Λούντος**
Προοπτικές επιχειρηματικής δράσης μεταναστών δεύτερης γενιάς, που φοιτούν σε ελληνικά Πανεπιστήμια
ΣΕΛ. 43

- **Μ. Μπρατάκος**
2011: Διεθνές Έτος Χημείας (συνέχεια)
Χημεία - η ζωή μας, το μέλλον μας
ΣΕΛ. 45

- 4. **ΑΦΙΕΡΩΜΑ**
Οδυσέας Ελύτης
ΣΕΛ. 48

- 5. **ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ**
Ε. Παπαγεωργίου
Σύνδρομο mobbing - Ψυχολογική παρενόχληση στο χώρο εργασίας
ΣΕΛ. 51

- 6. **ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΕΙ**
Νέα από τα Τμήματα
ΣΕΛ. 56
Νέα της Επιτροπής Εκπαίδευσης και Ερευνών
ΣΕΛ. 72

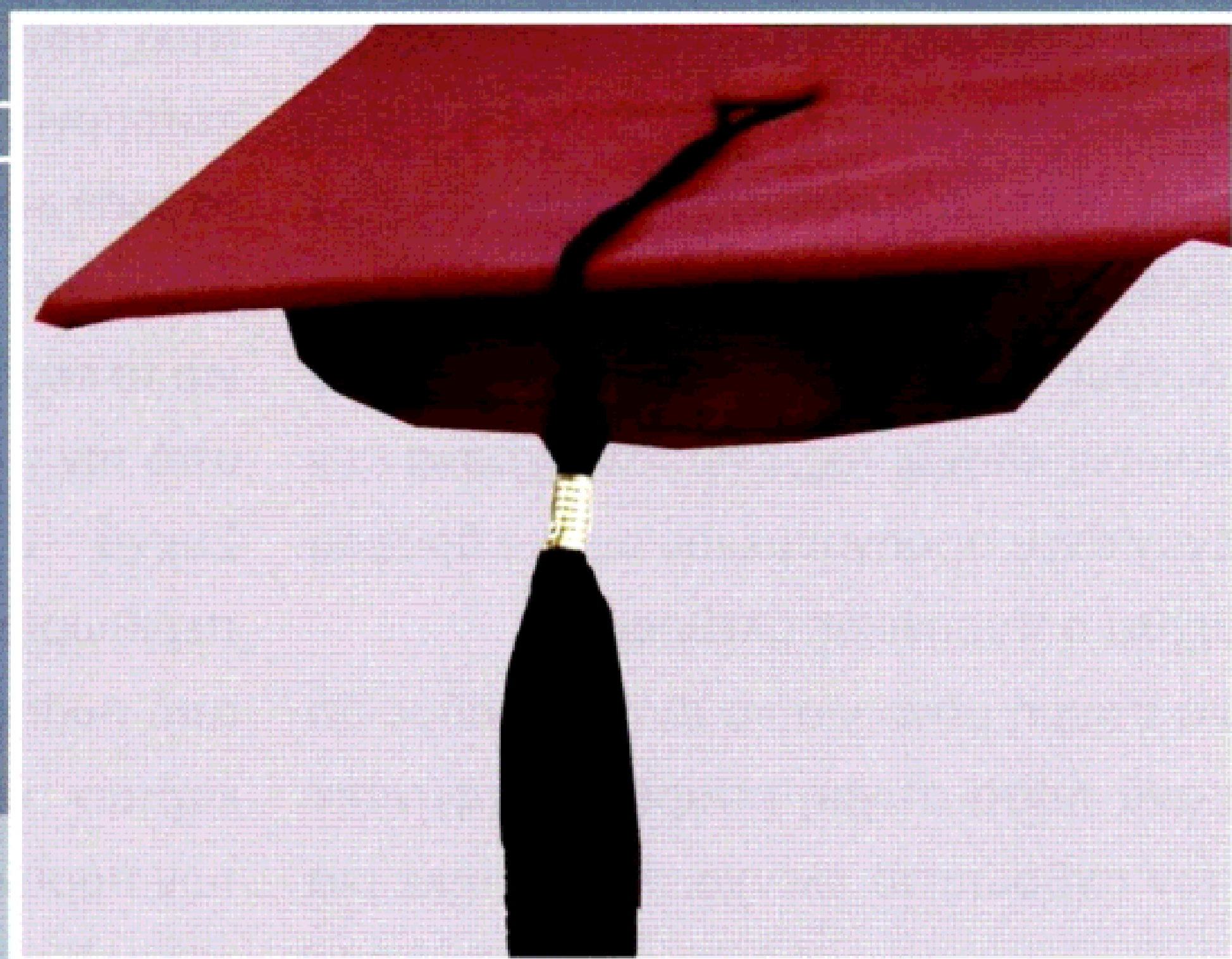

- 7. **ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ**
ΣΕΛ. 83

- 8. **ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ**
ΣΕΛ. 88

2

ε κ π α ι δ ε υ σ η

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Μεταβατική περίοδος

Είναι προφανές ότι η μετάβαση στο νέο θεσμικό πλαίσιο δεν μπορεί να είναι μία αυτόματη διαδικασία. Για το λόγο αυτό απαιτείται μία **στρατηγική μετάβασης**, που θα διασφαλίζει τη συνέχεια στη λειτουργία των Ιδρυμάτων και την επιτυχία των οποιωνδήποτε μεταρρυθμίσεων.

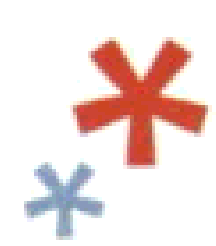
Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την παρουσίαση ταυτόχρονα με το νέο ενιαίο θεσμικό πλαίσιο και ενός «οδικού χάρτη» ολοκλήρωσης των απαιτούμενων διαδικασιών.

Ειδικά για τα ΤΕΙ αυτό προϋποθέτει ένα σαφές χρονοδιάγραμμα ενεργειών, εντός του οποίου θα ολοκλη-

ρώνονται τα ακαδημαϊκά χαρακτηριστικά τους.

Χωρίς αυτό δεν μπορεί να υπάρξει μεταρρύθμιση και δυστυχώς, όπως γίνεται αντιληπτό, καμία ουσιαστική αλλαγή δεν μπορεί να υλοποιηθεί στην Ανώτατη Εκπαίδευση, αν δεν την ενστερνιστεί η ακαδημαϊκή κοινότητα.

Κλείνουμε με την ελπίδα ότι το υπουργείο Παιδείας έχει και αυτό κατανοήσει την πραγματική μεταρρύθμιση για την ανώτατη εκπαίδευση και για την οποία πρέπει να εργασθεί αληθινά αναλογιζόμενο τις σοβαρές ευθύνες του απέναντι τόσο στη νεολαία όσο και σε ολόκληρη την κοινωνία επιλύοντας τα προβλήματα που χρόνια τώρα αντιμετωπίζουν τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ.

Για μια σύγχρονη **Ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση** διάλογος για τη παιδεία...

των Γ. Παννακόπουλου και Γ. Παναγιάρη

Το προς διαβούλευση κείμενο του ΥΠΔΜΘ είναι γενικόλογο και ετεροβαρές. Ζητά την έκφραση γνώμης για θέματα επουσιώδη και διαδικαστικά, θεωρώντας ως δεδομένες ασαφείς αλλαγές, οι οποίες, ωστόσο, σχετίζονται με θεμελιώδη ζητήματα όπως η αυτοδιοίκηση, η χρηματοδότηση και ο δημόσιος χαρακτήρας των ανώτατων Ιδρυμάτων. Πολλά σημεία του κειμένου αντίκεινται σε συνταγματικές διατάξεις αλλά και στην κοινή λογική.

Σε ό,τι αφορά στα Τεχνολογικά Ιδρύματα δεν υπάρχει κάποια αναφορά, που να επιτρέπει την ελάχιστη έστω αισιοδοξία ότι θα αρθούν τα εμπόδια που αποτρέπουν την ανάπτυξή τους. Το κείμενο συντηρεί και αναπαράγει όλα τα χαρακτηριστικά ενός ιδιότυπου «συστήματος» Ανώτατης Εκπαίδευσης δυο ταχυτήτων.

Παρότι δεν αναμένουμε πολλά από τη διαδικασία που έχει ξεκινήσει, καταθέτουμε δέκα σημεία προς συζήτηση που αφορούν στη φυσιγνωμία και λειτουργία των ΤΕΙ, εκφράζοντας τις απόψεις μας ως εκπαιδευτικοί λειτουργοί του Τεχνολογικού Ιδρύματος της Αθήνας.

1. Φυσιγνωμία των ΤΕΙ

1α. Ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση

Στην Ανώτατη Εκπαίδευση της χώρας θα πρέπει να συμμετέχουν Ιδρύματα που πληρούν συγκεκριμένα ποιοτικά χαρακτηριστικά. Στην Ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση μπορούν να συμμετέχουν διαφορετικού

*Ο κ. Γ. Γιαννακόπουλος και ο κ. Γ. Παναγιάρης είναι καθηγητές του ΤΕΙ Αθήνας

χαρακτήρα αλλά ισότιμα Ιδρύματα. Δε μας ικανοποιεί η τυπική ένταξη του Ιδρύματός μας στην Ανώτατη Εκπαίδευση, αφού συνοδεύεται από πλήθος διακρίσεων σε βάρος μας σε όλους τους τομείς. Ζητούμε να μας αναγνωρισθεί ρητά και χωρίς παλινωδίες η αναμφισβήτητη πρόοδος των τελευταίων χρόνων, που οφείλεται κατά κύριο λόγο στις δικές μας προσπάθειες. Δε ζητάμε τίποτα κατ' απονομήν. Αντίθετα, επιδιώκουμε την αξιολόγηση με αυστηρά αλλά δίκαια και αντικειμενικά κριτήρια και διεκδικούμε ίσες ευκαιρίες ανάπτυξης. Δε δεχόμαστε τίποτα λιγότερο από αυτό που μας αξίζει και διεκδικούμε τη θέση που μας ανήκει στο χάρτη της Ανώτατης Εκπαίδευσης.

1β. Ιδιαίτερος χαρακτήρας του Τεχνολογικού τομέα της Ανώτατης Εκπαίδευσης

Ο περίφημος «διακριτός ρόλος», ο οποίος έχει κατά κόρον χρησιμοποιηθεί, κυρίως για να δικαιολογήσει τη συστηματική υποβάθμιση των Ιδρυμάτων μας, εάν υφίσταται, πρέπει να οριστεί με σαφήνεια. Πρώτοι από όλους ξεκαθαρίζουμε ότι αποτελούμε Ίδρυμα Εφαρμοσμένων Επιστημών και Τεχνών. Αυτό όμως, δεν υποδηλώνει κατά κανένα τρόπο ποιοτική κατηγοριοποίηση. Υπερασπιζόμαστε τον εφαρμοσμένο χαρακτήρα των σπουδών που προσφέρουμε, το εργαστηριακό τμήμα των μαθημάτων και την υποχρεωτική πρακτική άσκηση που χαρακτηρίζουν τα προγράμματα των σπουδών μας. Σύμφωνα με την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για το ρόλο των πανεπιστημίων στην Ευρώπη της γνώσης (COM (2003) 58, 5-2-2003), «η αναδιοργάνωση της γνώσης εκδηλώνεται με τη σχετική εξαφάνιση των συνόρων μεταξύ της βασικής και της εφαρμοσμένης έρευνας, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν είναι «ουσιαστική η διαφοροποίηση μεταξύ της επιδίωξης της γνώσεων (...) και της εφαρμογής τους σε προϊόντα ή διαδικασίες και τεχνολογίες».

1γ. Ολοκλήρωση των ακαδημαϊκών χαρακτηριστικών των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων

Θεωρούμε αυτονόητη την απόδοση στο Ίδρυμά μας όλων εκείνων των χαρακτηριστικών που θα κατοχυ-

ρώσουν την ακαδημαϊκή του ταυτότητα και θα του δώσουν δυνατότητες ανάπτυξης:

1. μεταπτυχιακά προγράμματα (όπως άλλωστε ορίζει ο νόμος)
2. ερευνητικά εργαστήρια και ερευνητικά ινστιτούτα
3. διδακτορικά διπλώματα (μπορεί να υπάρξει μια μεταβατική περίοδος μέχρι τις αυτοτελείς διδακτορικές σπουδές)
4. επαγγελματικά δικαιώματα για τους αποφοίτους.

Ασφαλώς, γνωρίζουμε τα ελλείμματα και τις ανεπάρκειες που δεν μπορέσαμε να θεραπεύσουμε λειτουργώντας ουσιαστικά σε «εχθρικό» περιβάλλον. Επιζητούμε τις αναγκαίες συνεργασίες με παλαιότερα και καθιερωμένα Ιδρύματα (της Ελλάδας ή του εξωτερικού) και ταυτόχρονα επιζητούμε τη δίκαιη κρίση για όσα έχουμε επιτύχει έως τώρα. Το ΤΕΙ Αθήνας είναι ουσιαστικά (για να μην κρυβόμαστε πίσω από τις λέξεις) Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Επιστημών και Τεχνών. Αυτή η πραγματικότητα, αν και εφόσον αναγνωρισθεί αρμοδίως, σε καμία περίπτωση δε θα αντιβαίνει στην ύπαρξη διαφορετικού χαρακτήρα Ιδρυμάτων μέσα σε έναν ενιαίο χώρο Ανώτατης Εκπαίδευσης. Άλλωστε, αυτό συμβαίνει στη χώρα μας εδώ και δεκαετίες. Τρανό παράδειγμα οι Ανώτατες Σχολές Καλών Τεχνών, οι οποίες αν και έχουν εντελώς διακριτό ρόλο από τα υπόλοιπα Πανεπιστήμια (από τον οποίο απορρέουν: ο διαφορετικός τρόπος εισαγωγής φοιτητών, η διαφορετική οργάνωση σπουδών, ο διαφορετικός τρόπος εξέτασης των φοιτητών, τα διαφορετικά προσόντα των μελών ΔΕΠ και ο διαφορετικός χαρακτήρας της έρευνας!!!), εντούτοις λειτουργούν ως πανεπιστήμια, χωρίς ποτέ να έχει εγερθεί οποιαδήποτε ένσταση επ' αυτού!

1δ. Ονομασία

Ο αναχρονισμός της διατήρησης για τα Τεχνολογικά Ιδρύματα μιας ονομασίας, η οποία δεν έχει καμία αντιστοιχία στον ευρωπαϊκό και το διεθνή ακαδημαϊκό χάρτη, πρέπει να τερματιστεί. Παρά το αναμφισβήτητο γεγονός ότι τα ΤΕΙ υπήρξαν για όλο το προηγούμενο διάστημα ο «φτωχός συγγενής» της Ανώτατης Εκπαίδευσης, κάποια από αυτά μπορούν να αντέξουν τη

σύγκριση και να ενταχθούν (τύποις και ουσία) στην Ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση της χώρας. Τα ξένα Ιδρύματα τα αναγνωρίζουν ως ισότιμους εταίρους και είναι καιρός και στο εσωτερικό να τους αναγνωριστεί το αυτονόητο: ο τίτλος του Πανεπιστημίου Εφαρμοσμένων Επιστημών και Τεχνών.

Επικαλούμενοι ξανά το κείμενο της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (COM (2003) 58, 5-2-2003), με τίτλο «Ο ρόλος των πανεπιστημίων στην Ευρώπη της γνώσης» (είναι προφανές ότι δεν υπάρχει άλλη ονομασία για τα Ιδρύματα Ανώτατης Εκπαίδευσης) σημειώνουμε: «Η οικονομία και η κοινωνία της γνώσης απορρέουν από τη συναρμογή τεσσάρων αλληλοεξαρτώμενων στοιχείων: την παραγωγή των γνώσεων κυρίως μέσω της επιστημονικής έρευνας, τη μετάδοση των γνώσεων αυτών μέσω της εκπαίδευσης και της κατάρτισης, τη διάδοσή τους μέσω των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών και, τέλος, η εφαρμογή τους μέσω των τεχνολογικών καινοτομιών». Παρόλα αυτά αν το όνομα αποτελεί ταμπού ευχαρίστως το αφήνουμε κατά μέρος προς το παρόν, αρκεί να μας δοθούν οι δυνατότητες (τα ακαδημαϊκά χαρακτηριστικά), ώστε να ανταποκριθούμε (όπως οφείλουμε) στο ρόλο μας ως Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα.

2. Λειτουργία των ΤΕΙ

2α. Διοίκηση

Κάθε σκέψη για διορισμένες διοικήσεις πρέπει να ξεχαστεί. Η έννοια της αυτοτέλειας των Ιδρυμάτων είναι ασύμβατη με δοτές διοικήσεις. Δεν μπορούμε να καταλάβουμε πώς οι εκπαιδευτικοί των Ανώτατων Ιδρυμάτων (των Πανεπιστημίων για να είμαστε ακριβείς) είναι ικανοί να βρίσκονται στις διοικήσεις των περισσότερων οργανισμών και επιχειρήσεων ή να κατέχουν κυβερνητικές θέσεις, αλλά δεν μπορούν να διοικήσουν τα Ιδρύματα από τα οποία προέρχονται. Δεν μπορούμε να φανταστούμε άλλο τρόπο για να παταχθούν η συναλλαγή και η αναξιοκρατία, από την τήρηση των δημοκρατικών διαδικασιών και την εφαρμογή αυστηρού συστήματος ελέγχου.

Τα όργανα διοίκησης, τα οποία λειτουργούν στα

Τεχνολογικά Ιδρύματα, ανταποκρίνονται στις βασικές προϋποθέσεις νομιμοποίησης και διαφάνειας: είναι αντιπροσωπευτικά και όσο το δυνατό διευρυμένα. Δεν υπάρχει λόγος αλλαγής τους ως προς το ρόλο και τη σύνθεσή τους. Υπάρχει (σοβαρός και ουσιαστικός) λόγος αλλαγής της ονομασίας τους, ώστε τα όργανα διοίκησης όλων των Ανώτατων Ιδρυμάτων να φέρουν την ίδια ονομασία. Η ιδέα της διεύρυνσης των οργάνων διοίκησης με εξέχουσες προσωπικότητες φαίνεται ενδιαφέρουσα και θα μπορούσε υπό προϋποθέσεις να αποδειχθεί χρήσιμη. Η αξιοποίηση επιστημόνων της διοίκησης (managers) μπορεί ομοίως να αποδειχθεί χρήσιμη, σε θέση, όμως, που να αντιστοιχεί στο σημερινό Γενικό Γραμματέα των Ιδρυμάτων (με αναβαθμισμένο, ίσως, ρόλο).

2β. Χρηματοδότηση

Θεωρούμε ιδιαίτερα θετικές τις προτάσεις για προγραμματικές συμφωνίες και δημόσια λογοδοσία των Ιδρυμάτων. Ωστόσο, η χρηματοδότησή τους πρέπει να γίνεται με σαφείς, αντικειμενικούς και δεσμευτικούς για τις δύο πλευρές όρους. Σε κάθε περίπτωση, δεν πρέπει με το πρόσχημα του εξορθολογισμού να τεθεί εν αμφιβόλω ο δημόσιος χαρακτήρας των Ιδρυμάτων. Η μεταφορά της μισθοδοσίας στην ευθύνη των Ιδρυμάτων -αν δεν υποκρύπτει κάτι πολύ χειρότερο- θα προσθέσει προβλήματα στη διοικητική λειτουργία των Ιδρυμάτων μας, τα οποία δε διαθέτουν επαρκές διοικητικό προσωπικό.

2γ. Ακαδημαϊκή Μονάδα

Η ιδέα να εισάγονται οι φοιτητές σε Σχολές αντί για Τμήματα είναι δύσκολα εφαρμόσιμη. Θα μπορούσε, ίσως, να συζητηθεί με την προϋπόθεση δημιουργίας περισσότερων αλλά μικρότερων Σχολών, τη δραστική μείωση των εισακτέων και την κατάργηση των μεταγραφών.

Για να υλοποιηθεί κάτι τέτοιο απαιτείται, επίσης, γεωγραφικός εξορθολογισμός των υπαρχόντων σήμερα τμημάτων. Πολλά από αυτά, κυρίως σε ΑΕΙ της περιφέρειας, αδυνατούν να ανταποκριθούν στην αποστολή τους, καθώς, εν πολλοίς, δημιουργήθηκαν

χωρίς μελέτη και σχεδιασμό, ικανοποιώντας πολιτικές σκοπιμότητες (τοπικές και προσωπικές). Ωστόσο, ο ανασχεδιασμός του εκπαιδευτικού χάρτη της χώρας θα έχει μεγάλο κόστος οικονομικού και κοινωνικού χαρακτήρα.

Ανεξαρτήτως των παραπάνω, η Σχολή θα μπορούσε να παίξει ουσιαστικό ρόλο στο συντονισμό της λειτουργίας συναφών Τμημάτων, στη δημιουργία συνεκτικών προγραμμάτων, τη διεξαγωγή κοινών μαθημάτων των Τμημάτων της, την οργάνωση ξενόγλωσσων προγραμμάτων εκπαίδευσης αλλοδαπών φοιτητών.

2δ. Εκπαιδευτικό προσωπικό

Για το εκπαιδευτικό προσωπικό όλων των Ιδρυμάτων Ανώτατης Εκπαίδευσης απαιτούνται τα ίδια τυπικά προσόντα (μάλιστα για το προσωπικό των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων απαιτείται επιπλέον επαγγελματική εμπειρία). Θα πρέπει λοιπόν όλοι οι εκπαιδευτικοί της Ανώτατης Εκπαίδευσης να έχουν το ίδιο μισθολόγιο, τις ίδιες διδακτικές υποχρεώσεις, ίδιες ευκαιρίες εξέλιξης.

Τα διεθνή εκλεκτορικά πιθανώς να βοηθούν σε κάτι που δεν μπορούμε να αντιληφθούμε. Αντίθετα, είναι πρόδηλο ότι η άκρατη τάση της αναζήτησης «των ικανών και των αδιάφθορων» εκτός των συνόρων της χώρας πλήττει βάνουσα την αξιοπρέπεια των Ελλήνων πολιτών. Έτσι και αλλιώς, όμως, η υλοποίηση της ιδέας δε φαίνεται εφικτή. Σε κάθε περίπτωση, αυτό που κυρίως μας ενδιαφέρει είναι η στελέχωση των Ιδρυμάτων μας, ώστε να βελτιωθεί (να φθάσει σε ανεκτά επίπεδα) η αναλογία διδασκόντων - διδασκομένων.

2ε. Διάρκεια σπουδών

Είναι απαραίτητο να οριστεί πόσα χρόνια απαιτούνται για την απόκτηση του πρώτου πτυχίου ανώτατης εκπαίδευσης (bachelor). Προϋπόθεση είναι να ξεκαθαριστεί ποια Ιδρύματα εντάσσονται στην Ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση (με αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια). Σε όλα τα Ανώτατα Ιδρύματα (ή υπό την εποπτεία τους) μπορούν να λειτουργούν

προγράμματα σπουδών με λιγότερα έτη, τα οποία θα οδηγούν σε πιστοποιητικά επαγγελματικής επάρκειας με συγκεκριμένα επαγγελματικά δικαιώματα. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η διασφάλιση της προσβασιμότητας των αποφοίτων σε «ανώτερες» βαθμίδες εκπαίδευσης.

2στ. Συγχωνεύσεις

Ο κεντρικός σχεδιασμός και οι πολιτικές αποφάσεις δεν μπορούν να υποκατασταθούν από κανενός είδους διαβούλευση. Για να υπάρξει συζήτηση πρέπει να ανακοινωθεί ένα επιτελικό σχέδιο, το οποίο να περιγράφει τον αριθμό και το είδος των Ανώτατων Ιδρυμάτων, όπως και τη γεωγραφική κατανομή τους. Οι συγχωνεύσεις Ιδρυμάτων αλλά και Τμημάτων απαιτούν μια ξεκάθαρη εικόνα για το στόχο που επιδιώκεται μέσω αυτών. Για παράδειγμα ποιες ειδικότητες είναι αντικείμενο Ιδρυμάτων εφαρμογής και ποιες των κλασικών πανεπιστημίων; Μια προσεκτική εξέταση των ειδικοτήτων που πρωτοδιδάχθηκαν σε ΤΕΙ και κατόπιν υιοθετήθηκαν από πανεπιστήμια (ή και το αντίστροφο) μπορεί να δώσει διαφωτιστικές απαντήσεις για το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε, αν επιδιώκουμε τη δημιουργία μιας ενιαίας βάσης για την Ανώτατη Εκπαίδευση. Θεωρούμε ότι βασικό κριτήριο σε μια προσπάθεια συγχωνεύσεων θα πρέπει να είναι το αντικείμενο των σπουδών κάθε ακαδημαϊκής μονάδας. Επομένως προτείνουμε να εκπονηθεί ένα επιτελικό σχέδιο για τον αριθμό, το είδος και τη γεωγραφική κατανομή των ΑΕΙ. Αυτό θα πρέπει να προκύψει από συνεργασία εμπειρογνομόνων ανά επιστημονική περιοχή και όχι από διαβούλευση στο πλαίσιο των νέων Καλλικράτειων διοικητικών περιφερειών της χώρας.

Το κείμενο εστάλη στην ηγεσία του Υπουργείου στα πλαίσια του διαλόγου για την Παιδεία.

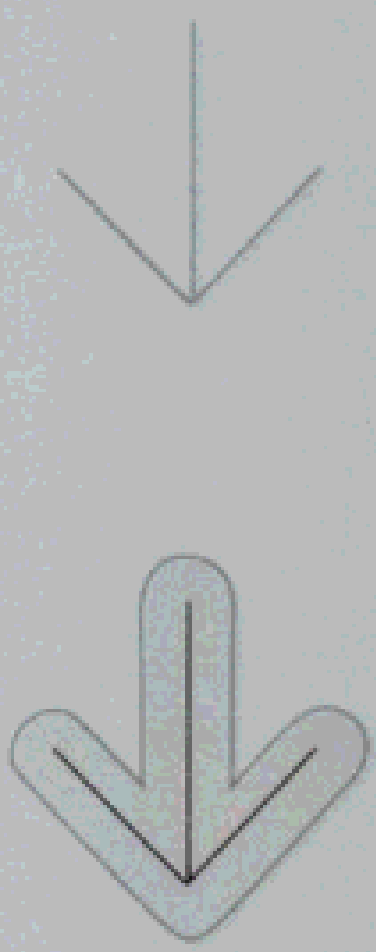
Χριστός Ανέστη

Δημοσίευση άρθρων

Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται **επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος**. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή (.tiff ή .jpg) σε υψηλή ανάλυση. Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις.

Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα Ι. Αναστασάκου, τηλ.: 210 5385174, Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

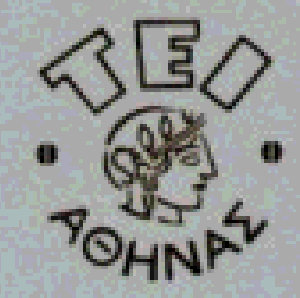
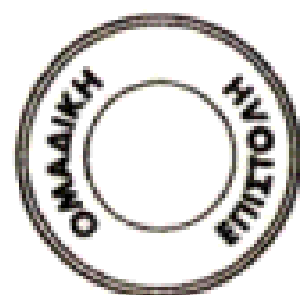
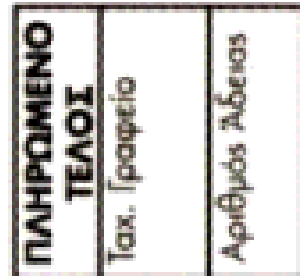
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

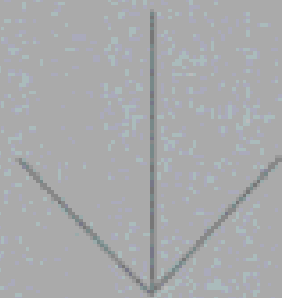

Αν. Σπυρίδωνος, 122 10 Αιγάλεω

Τηλ.: 210 538 5100, fax: 210 591 1590

e-mail: info@teiath.gr, webmaster@teiath.gr

ISSN 1791-7247

www.teiath.gr